Shiraz-Beethoven.ir

فهرست گنجانیده‌ها

یادداشتی پیرامون نام فصل‌ها ۷

مقدمه ۹

فصل اول ’چه خبر است‘ ۱۷
فرهنگ مردمی، موسیقی مردم‌پسند و سواد رسانه‌ای

فصل دوم ’هر کسی یک برنده است‘ ۴۷
صنعت موسیقی

فصل سوم ’ولوم را بالا ببر‘ ۷۳
فن‌آوری و موسیقی مردم‌پسند

فصل چهارم ’ما دنیا هستیم‘ ۹۱
سیاست موسیقایی دولت، امپریالیسم فرهنگی و جهانی شدن

فصل پنجم ’روی جلد رولینگ استون‘ ۱۰۹
مطبوعات موسیقی

فصل ششم ’من فقط یک خواننده‌ام (در یک گروه راک ’ان‘رول)‘ ۱۲۹
ساختن موسیقی

Shiraz-Beethoven.ir

فصل هفتم 'پس می‌خواهی یک ستاره‌ی راک 'ان' رول باشی؟' ۱۴۹
ستاره‌ها و مؤلفان

فصل هشتم 'پیغام فهمیده شد' ۱۷۷
موسیقی‌شناسی و ژانر

فصل نهم 'رؤیاهای شیرین (از این ساخته شده‌اند)' ۱۹۷
متن‌های موسیقایی

فصل دهم 'چهره‌اش را داری' ۲۲۱
فیلم و تلویزیون، موسیقی ـ ویدئو و MTV

فصل یازدهم 'نسل من' ۲۴۱
مخاطبان و هواداران، صحنه‌ها و خرده‌فرهنگ‌ها

فصل دوازدهم 'خیلی به من سخت می‌گیری' ۲۶۹
موسیقی مردم‌پسند و سیاست فرهنگی

خاتمه 'پیچمش' ۲۹۵
موسیقی مردم‌پسند و معنای فرهنگ

پیوست ۱. دیسک‌شناسی ۲۹۹
پیوست ۲. کتاب‌شناسی و منابع دیگر ۳۰۴

برابرنامه‌ی واژگان
انگلیسی به فارسی ۳۲۹
فارسی به انگلیسی ۳۳۱

نمایه
نمایه‌ی موضوع‌ها ۳۳۳
نمایه‌ی نام‌ها ۳۳۷
نمایه‌ی نام آثار ۳۴۶

Shiraz-Beethoven.ir

یادداشتی پیرامون نام فصل‌ها

عناوین فصل‌های این کتاب، هم‌سو با دیدگاه مؤلف آن، نام پاره‌ای آثار برگزیده هستند؛ به منظور سهولت بخشیدن به روند خواندن و پرهیز از تکرار یک پانوشتِ واحد برای یک‌یک فصل‌ها بهتر دانستیم نام این آثار را در ادامه یک‌جا در بخش پیوست‌ها بیاوریم. گفتنی است این شیوه با آنچه در نسخه‌ی اصلی، ویراست دوم، در این باره صورت گرفته است هم‌خوانی کامل دارد.

ویراستار

فهرست عنوان فصل‌ها:

1 'What's Goin' On?' Marvin Gaye, Tamla, 1967. Produced by Marvin Gaye: written by Al Cleveland, Marvin Gaye, and Renaldo Benson.
2 'Every 1's a Winner'. Hot Chocolate, Infinity, 1978. Produced by Mickie Most; written by Errol Brown.
3 'Pump Up the Volume'. M/A/R/R/S, Fourth and Broadway, 1987. Produced by Martyn Young; written by Martyn and Steve Young.
4 'We Are the World'. USA for Africa, Columbia, 1985. Produced by Quincy Jones; written by Michael Jackson and Lionel Richie.
5 'On the Cover of the Rolling Stone'. Dr Hook and the Medicine Show, Columbia, 1972. Written by Shel Silverstein.
6 'I'm just a singer (in a rock 'n' roll band)'. The Moody Blues, Threshold, 1973.
7 'So You Want to be a Rock 'n' roll Star?' The Byrds, Columbia, 1967. Produced by Gary Usher; written by Roger McGuinn and Chris Hillman.
8 'Message Understood'. Sandie Shaw, Pye, 1965.
9 'Sweet Dreams (Are Made of This)'. The Eurythmics, RCA, 1983.

10 'U Got the Look'. Prince, Paisley Park, 1987. Written and produced by Prince.
11 'My Generation'. The Who, Decca, 1966. Produced by Shel Talmy; written by Pete Townshend.
12 'Pushin' Too Hard'. The Seeds, GNP Crescendo, 1966. Producer not credited; written by Sky Saxon.

Conclusion: 'Wrap it Up'. Sam and Dave, Stax, 1968. Written and produced by Isaac Hayes and David Porter.

Shiraz-Beethoven.ir

Shiraz-Beethoven.ir

به‌وجود می‌آید، که ناشی از جمعیت‌شناسی استفاده‌کنندگان است، و نیز فرصت‌های شرکت‌ها در شبکه مربوط می‌شوند.

مسائل دیگری که به ماهیت موسیقی مردم‌پسند در روی شبکه مربوط هستند و بار فرهنگی دارند به مطالعه‌ی موسیقی مردم‌پسند پیوند می‌یابند و جایگاه مهم صنعت موسیقی و مصرف موسیقی مردم‌پسند را مد نظر قرار می‌دهند. شبکه می‌تواند با کنار زدن واسطه‌های سنتی فعال در صنعت موسیقی (در درجه‌ی اول شرکت‌های ضبط صفحه) اقتدار مصرف‌کننده و امکان انتخاب را بیشتر کند، ولی شرکت‌های بزرگ‌تر نیز درحال ایجاد پایگاه‌هایی برای خود بوده‌اند هرچند این امر را به آهستگی صورت می‌دهند (پایگاه مایکل جکسون را در سونی ببینید). هر شکل از رسانه یا فن‌آوری جدید راهی را که ما از طریق آن موسیقی را تجربه می‌کنیم تغییر می‌دهد و بستگی به آن دارد که ما چگونه با موسیقی رابطه برقرار کرده و آن را مصرف کنیم. در محیط شبکه سؤال این است که بر سر ذهنیت سنتیِ «فاصله» بین مصرف‌کننده و تولید و میانجی‌گری فن‌آورانه چه آمده است؟ بالأخره، ماهیت حقوق مالکیت معنوی آثار و نظم دادن به آن حتا باعث توجه شدیدتر به روش بازیابی الکترونیکی اطلاعات در شبکه شده است و جرو بحث‌های ادامه‌داری را در مورد نمونه‌برداری از متن‌های موسیقی برانگیخته است (گورلی و فِفِرل ۱۹۹۶؛ هی‌وارد ۱۹۹۵). MP3 کانون جرو بحث‌های اخیر بوده است.

MP3 خودم را می‌خواهم

MP3 یک فن‌آوری ضبط از طریق رمزگذاری صدا است که نسبت به سایر قالب‌ها نیاز به جای کمتری برای ذخیره دارد. اندازه‌ی پرونده[۸۰]های MP3 بسیار کوچک است و این امکان را می‌دهد که پرونده‌ی مربوط به موسیقی با کیفیت بالا در اینترنت گذارده شود و بتوان آن را روی هارد دیسکِ رایانه نیز ذخیره کرد: ترَک‌هایِ قابل دریافت در دقیقه (برای جزئیات بیشتر، مان[۸۱] ۲۰۰۰ را ببینید). MP3 برای انتشار و دسترسی به موسیقی راه بسیار متداولی شده است. بر اساس گفته‌ی میدیا متریکس[۸۲] تعداد کسانی که به موسیقی دیجیتال گوشِ می‌کنند (از هر نوع و نه منحصراً MP3) در ایالات متحده در سال ۱۹۹۹، چهار میلیون نفر بود که از تنها چندهزار نفر در سال ۱۹۹۸ به این تعداد رسیده است (مان xxi: ۲۰۰۰). به‌طور گسترده‌ای ادعا شده است که MP3 کلمه‌ای است که در شبکه بیشترین جست‌وجو را به‌دنبال داشته است.

جرو بحث‌های زیادی در مورد سویه‌های اقتصادی و مالی این فن‌آوری جدید وجود دارد. MP3 مصرف‌کننده‌ها را قادر به دسترسی به امکانات وسیعی در موسیقی می‌کند که مهم‌ترین آنها مجانی بودن است؛ مصرف‌کنندگان می‌توانند از مجموعه‌های آواز، ترَک‌های مورد علاقه‌ی خود را بدون آنکه نیازی باشد تا همه‌ی آلبوم را داشته باشد انتخاب کنند. برای هنرمندان این وسیله فرصتی است تا بدون دسترسی و نیاز به صنعت رسانه آثار خود را به گوش شنوندگان برسانند. هرچند MP3 باعث شده تا بخشی از درآمد هنرمندان از دست برود. برای ناشران اینترنتی، این روش فرصت‌هایی را در مقابل شرکت‌های کوچک‌تر و خلاق‌تر گشوده است.

Shiraz-Beethoven.ir

اسپایس گرلز جای خود را در بازار به‌دست آورده بودند. همان‌طور که کریس هربرت می‌گوید:

> تمامی صحنه‌های اجرایی گروه‌های نوجوان در آن موقع از گروه‌های پسر اشباع شده بود. احساس کردم اگر پسرها نیز جلب کنیم شاید جذاب‌تر شود. به خودم گفتم اگر یک گروه از دخترها را جمع کنیم، با جالب بودن جنسیت آنها برای جلب توجه پسرهای بیننده، علاوه بر جلب دخترها، مخاطب می‌تواند دو برابر شود.
>
> (دیویس ۳۵: ۱۹۹۷)

اسپایس گرلز نوشدارویی برای موسیقی مردم‌پسند پسرانه در بریتانیا در اوایل دهه‌ی ۱۹۹۰ بودند که با همکاری اجراکنندگانی چون برادران گالاگر (Oasis) شکل می‌گرفت. اسپایس گرلز موضوع دشمنی‌های قابل ملاحظه‌ای از طرف بسیاری از منتقدین و طرفداران راک واقع شدند که آنها را تنها یک بازیچه و دست‌ساخته‌ی رسانه‌ها می‌دیدند، دیدگاهی که با تحقیرِ رقص پاپ به‌عنوان یک ژانر تثبیت شده بود.

موفقیت آنها به دلیل ترکیب موسیقی‌شان با بازاریابی و شخصیت فردی آنها ممکن شد. موسیقی اسپایس گرلز 'ترکیبی از رقص، هیپ‌هاپ، R & B و آوازهای پاپ نرم و لطیف بود. این آثار از نظر تکنیکی محکم و تا حد متوسط قابل قبول بودند.' (دیکرسون ۲۰۳: ۱۹۹۸). البته این به معنای نادیده گرفتن جذابیتِ وضوح و فریبندگی اشعار آوازهایی چون "Wannable" با تکیه کلام 'Zig-a-zig-ah' و تأکید بر دوستی و برخوردی خیابانی با روابط به‌عنوان عنصری جذاب است.

> شاید به تو بگویم چه می‌خواهم، واقعاً واقعاً چه می‌خواهم
> پس به من بگو چه می‌خواهی، واقعاً، واقعاً چه می‌خواهی
> به تو می‌گویم چه می‌خواهم، واقعاً، واقعاً چه می‌خواهم
> پس به من بگو چه می‌خواهی، واقعاً، واقعاً چه می‌خواهی
> می‌خواهم، می‌خواهم، می‌خواهم، واقعاً می‌خواهم،
> واقعاً واقعاً زیگ ـ آ ـ زیگ ـ ها می‌خواهم
>
> اگر آینده‌ام را می‌خواهی گذشته‌ام را فراموش کن
> اگر می‌خواهی با من بهتر باشی پس زودتر
> وقت باارزشم را تلف نکن
> تصمیمات را بگیر و ما می‌توانیم با هم خوب باشیم

Shiraz-Beethoven.ir

فصل دوازدهم

'خیلی به من سخت می‌گیری'

موسیقی مردم‌پسند و سیاست فرهنگی

ژانرهای خاصی از موسیقی مردم‌پسند در هنگام ظهور و گاه پس از آن باعث بحث و موضع‌گیری شدید شده‌اند: راک'ان'رول در اواسط دهه‌ی ۱۹۵۰، راک سایکودلیک* در اواخر دهه‌ی ۱۹۶۰، دیسکو و پانک در دهه‌ی ۱۹۷۰، هوی‌متال و رپ گانگستا[1] در دهه‌ی ۱۹۸۰ و فرهنگ ریو در دهه‌ی ۱۹۹۰، که فقط اسامی‌ای شناخته‌شده‌ترند (مارتین و سی‌گریو[2] ۱۹۹۸؛ کلونان[3] ۱۹۹۶؛ وینفیلد و دیویدسون[4] ۱۹۹۹؛ و کوهن ۱۹۹۷ را ببینید). منتقدین به اشکال متفاوت به تأثیر چنین ژانرهایی بر ارزش‌های جوانان، رفتارهای آنها و دیدگاه‌هایشان، جنسیت و جنسیت‌گرایی، هیپ‌انگاری و خشونت، وقاحت، رفتارهای حیرت‌انگیز سیاهان و ماهیت ضد مسیحی موسیقی مردم‌پسند (به شکل مرسوم) پرداخته‌اند. بخشی از بُعد سیاسی موسیقی مردم‌پسند ناشی از واکنش خصمانه‌ای است که معمولاً به آن، هواداران و علل بروز آن واکنش نسبت داده می‌شود و کمک می‌کند تا موسیقیدان‌ها و هواداران آنها وارد سیاست شوند.

با آنکه چنین رخدادهایی بخش مسلطی از تاریخ موسیقی مردم‌پسند هستند ــ موسیقی تالارها، جاز و دیگر اشکال جدید موسیقی مردم‌پسند که در روزگار خودشان بدنام شدند ــ ماهیت و معنای فرهنگی چنین رخدادهایی ندرتاً به درستی فهمیده شده است. در بخش اول این فصل، این بحث را خواهم داشت که موسیقی مردم‌پسند و هنرمندان آن شکلی از وحشت اخلاقی را باعث می‌شوند ــ و آنکه در مورد نگرانی اجتماعی برآمده از وجود آنها مقدار زیادی غلو شده است و خطری که گفته می‌شود از این بابت هماهنگی جامعه را تهدید می‌کند به هیچ وجه آنقدر که می‌گویند نبوده است. کوشش‌های صورت‌گرفته برای کنترل ژانرهای موسیقی مردم‌پسند نظیر راک و رپ به عنوان بخشی از فعالیت فرهنگ مقتدر خاصه پس از ظهور راست جدید** را نیز باید بسیار مهم دانست.

---

* Psychodelic rock

** New Rights

Shiraz-Beethoven.ir